

Va. Struktura bakalářské práce

Odborná práce se člení na **vstupní část** (obálka, bibliografický záznam, anotace, klíčová slova, čestné prohlášení atd.), **hlavní část** (úvod, stať, závěr, bibliografický aparát, přílohy) a **koncovou část** (např. rejstříky, resumé apod.; u Bc. prací se neočekává).

Vstupní část je vhodné zpracovat až na závěr – v návaznosti na výsledky práce. Doporučuje se následovat [šablonu](#) (viz též [návod](#)).

Hlavní část práce

1. Úvod

- Q: Jaká je funkce *úvodu* v celku bakalářské práce?
- A:
- Součástí *úvodu* může být transkripční, resp. ediční poznámka (ustanovení). Může tvořit samostatný oddíl. Zahrnuje ustanovení, jež nejsou přímo dána např. Pravidly českého pravopisu nebo obecnými zvyklostmi českého jazyka.

2. **Stať** – obsahová část, jádro práce

- Q: Jaká je funkce *statí* v celku bakalářské práce?
- A:
- Stať bývá členěná na **kapitoly**, kapitoly se člení na **oddíly** (ne „podkapitoly“!), v rozsáhlejších pracích mohou být oddíly členěny na **části** (pro Bc. práce spíše nežádoucí; vyšší celky jako *díly* se nepředpokládají). Číslování:
 - Kapitola 1, kapitola 2, kapitola 3 ...
 - Oddíl 1.1, oddíl 1.2, oddíl 2.1, oddíl 2.2, oddíl 2.3 ...
- Může se členit na teoretickou část a výzkumnou (analytickou) část.

3. Závěr

- Q: Jaká je funkce *závěru* v celku bakalářské práce?
- A:
 - Závěr **není** totéž, co shrnutí! Závěry se „vyvozují“.
 - Každá kapitola (včetně Úvodu a Závěru) má svůj *úvod*, *stat'* a *závěr* (resp. *shrnutí*). Tuto strukturu mohou mít jednotlivé oddíly neúplnou – oddíly se typicky člení na odstavce.
 - U textu se očekává, že bude vykazovat **koherenci** – obsahovou ucelenost, vnitřní provázanost, soudržnost. Na formální rovině (vět, odstavců) toho lze dosáhnout mj. prostředky textové **koheze**, jako např. vhodné spojky, odkazovací výrazy (zájmena aj.), užíváním synonym apod.

Vb. Funkce a formy bibliografických odkazování

- Q: K čemu slouží bibliografický aparát?
- A:

- Různé normy bibliografických odkazování (především ISO 690; též jiné, např. chicagský styl, MLA atd. – souvislost se zvyklostmi v dané vědecké disciplíně). Pro odkazování v textu lze využít mj. tzv. harvardský styl citace (viz mj. zde).
- Požadavek **přehlednosti, dostatečnosti, přesnosti a jednotnosti**.
- Lze využít nástroje textového editoru: MS Word → Reference → Citace a bibliografie
- Snaha vyhnout se tzv. „sekundárním“ citacím (není-li to možné, je nutné citaci řádně uvést).
- Vyhýbat se citacím jiných Bc. (i diplomových) prací.
- Bibliografický záznam zdroje v japonštině (čínštině, korejštině apod.) je nutno uvést v zápisu latinkou. Je však možné připojit zápis v originále (japonská norma APA je vhodnější než SIST 02) či překlad.

Př.:

- SAGARA, Tóru. 1995. *Ičigo no džiten – kokoro* [Slovník jednoho slova – kokoro]. Tokio: Sanseidó. ISBN 4-385-42201-X.
- NAKANO, Micutoši 中野三敏. *Edo bungaku hjóbanki: ga zoku júwa no sekai* 江戸文学評判記 雅俗融和の世界. Tókjó: Čúó kóronša, 2006.
- Watanabe, Minoru 1997: *Nihongoši jósecu* [Nástin dějin japonského jazyka]. Tokio: Iwanami šoten. 渡辺実 (1997) 『日本語史要説』 岩波書店.

Zdroje:

- <https://citace.fsv.cuni.cz/CITFSV-12.html>
- https://kuk.muni.cz/animace/eiz/pdf.php?file=publikacni_etika/citace.pdf

Vc. Typografická úprava

Formální úprava práce je předmětem jejího hodnocení. Je proto důležité dbát na dodržování formálních pravidel užívání psaného jazyka. Mezi často opomíjené jevy patří:

- Rozlišování *pomlčky a spojovníku (rozdělovníku)*
 - spojovník/rozdělovník: vždy bez mezer, graficky shodné s minus. Příklad: [japonsko-český slovník](#), [bude-li možno](#) aj. Užívá se též při rozdělování slov na konci řádků.
 - pomlčka: klávesová zkratka Alt+0150; oddělována vždy mezerami ve vsuvkách (například: [Něco píši – na chvíli se zamyslím – a pak píši dál.](#)); výjimkou je zápis rozsahu (například: [1868–1912](#)).
- Psaní dvojtečky: Před citací bez mezery zleva. Ve funkci poměru oddělena z obou stran mezerami.
- Typy uvozovek: české – „xxx“ vs. anglické – “yyy”; bez mezer zevnitř, orientace (české ven, anglické dovnitř – pro češtinu tzv. pravidlo 9966). Pozor na umístění čárky či tečky ve vztahu k uvozovkám! Souvisí též s užitím apostrofu.
- Mezery při užití závorek: zevnitř vždy bez mezery (zleva vždy odděleno mezerou).
- Užívání lomítka: bez mezer (například: [1/2 litru](#), [60 km/h](#)) vs. víceslovný výčet (například: [hrušky / zelená jablka / borůvky](#)).
- Psaní symbolu pro procenta: oddělení od číslice mezerou (například: [10 %](#) ← deset procent) vs. derivovaný výraz (například: [5%](#) ← pětiprocentní).
- Nezaměňovat symboly japonské klávesnice, včetně interpunkce, závorek atd. (především tzv. 全角) se symboly české klávesnice a nemíchat je!

Zdroje:

- <http://www.ceskaklavesnice.cz/typograficke-zasady>
- <https://www.naformatuj.cz/typograficka-pravidla-formatovani-45.php>
- [typo-opora.pdf \(muni.cz\)](#)